

تثبیت اقتدار آقای شی

صفحه ۱۱

ادعای عجله واشنگتن و پیام به تهران

صفحه ۳

حاکمیت حق مردم است مردم سالاری

یکشنبه ۱ آبان ۱۴۰۱ - ۲۱ ربیع الاول ۱۴۴۴ - ۱۳۳۰ کتبر ۲۰۲۲ - سال بیست و یکم - شماره ۵۸۳۶ - ۱۲ صفحه - ۷۰۰۰ تومان

مشکل «گروه ویژه اقدام مالی» همچنان لاینحل

نام ایران در فهرست سیاه FATF باقی ماند

صفحه ۲

فروش وی پی ان جرم است اما مسئولان هم از آن استفاده می کنند!

بازگشت به تلگرام به جای کوچ به پیامرسان های ایرانی

صفحه ۴

لشکر ۱۰۱ هواپردار تش آمریکا در مرز اوکراین و رومانی مستقر شد گارد حمله مستقیم ناتو علیه روسیه

صفحه ۱۱

افشای وجود اسناد محرمانه مرتبط با ایران در ویلای اسرار ترامپ

نشریه آمریکایی واشنگتن پست اعلام کرد در میان اسنادی که چندی قبل در محل اقامت ترامپ در مارالگو ایالت فلوریدا توسط پلیس فدرال آمریکا کشف و ضبط شد، برخی اسناد حساس درخصوص ایران و چین وجود داشته است...

صفحه ۳

سرپرست مرکز مدیریت بیماری های واگیر وزارت بهداشت اعلام کرد روند افزایشی آنفلوآنزا در کشور

صفحه ۴

میلاد حاتمی در چهارمین جلسه دادگاه:

ترویج فحشا و فساد را قبول دارم

صفحه ۲

برداشت نفت از ذخایر استراتژیک آمریکا تاثیر اندکی بر قیمت دارد

خریداران نفت از صعود دلار به زانو در آمدند

صفحه ۱۰

سرمقاله

گسترش فقر، نتیجه عملکرد دولت ها

رویا بابائی*

دولتی که حتی محروم ترین گروه های اجتماعی را برای توزیع صدقه دستمندی می کند و حساب تعداد نان های سر سفره هر یک را دارد آیا ممکن است از وضعیتشان مطلع نباشد؟

پس در این مورد بهتر است فقدان اهمیت و تعهد را جایگزین بی خبری کرد اما حتی اگر دولت از وضعیت مددجویان بی خبر باشد (که اگر باشد ننگ و قصور بزرگی است) این فقط ظاهر ماجراست. واقعیت این است که نگرش دولت سیزدهم نیز به افشار آسیب پذیر ادامه همان سبک و سیاق دولت های قبلی است. این دولت از حیث نگاه و نگرش تمایز چندانی با دولت های قبلی ندارد و تنها تفاوت آن با گذشتگان، مانور انتخاباتی پررنگ روی جامعه مددجویان بود. چیزی که دولت های قبلی حتی به آن فکر هم نمی کردند.

ررقام ناچیز توسط نجومی بگیرها زینده کشور است؟ دولت محرومان برای فقیرترین گروه های جامعه که در نتیجه نابودی و سوءمدیریت همین مدیران به این روز افتاده اند این گونه باید تصمیم بگیرد؟ نجات این افراد از فقر و فلاکت پیشکش؛ آیا دادن صدقه امروز که تنها کمی بیش از صدقه دیروز است، به مجوز مجلس نیاز دارد؟ آن هم در حالیکه قالب آحاد جامعه با درآمدهایی به مراتب بیشتر از معلولان در این سال ها دست کم دهها بار فقیرتر شده اند! به راستی فهم و آسیب شناسی دولت از وضعیت جامعه همین بود؟

چنانچه دولت فکر می کند با افزایش ۱۰ تا ۱۵ درصد به مستمری فقیرترین افراد جامعه در حال رسیدگی به وضعیت آنان است پیشنهاد می کنیم به هزینه های هر ساعت کاری مجلس و دستمزدهای مدیران کارنابند خود نگاه بیندازد و اگر برهنه اعداد نشد به تصویب این لایحه همچنان با دو فوریت پافشاری کند!

اما پیش از کوفتن بر طبل اختراعات خود، پاسخ دهد چگونه می تواند مدعی دستگیری از افشار آسیب پذیر و معلولان باشد و این ادعا را تنها در افزایش ۱۰ تا ۱۵ درصدی مستمری آنها خلاصه کند؟ و افزایش ۱۰ درصدی را برای ایتام همه زخم های این گروه کافی بداند؟ و این صدقه پروری را منطبق با تحقق وعده های انتخاباتی خود و هم تراز با عنوان «سید محرومان» بیندازد؟

به نظر می آید هزینه بررسی و تدوین این لایحه در هیات دولت و مجلس از هزینه های که تصویب و اجرای آن برای دولت خواهد داشت بیشتر آب خوردن است!

اگر معلولان انقدر فقیرند که با دو فوریت مشمول افزایش ۱۰ درصد مستمری می شوند چرا مشمول لایحه از نیمه دوم سال منظور می شود؟ یعنی این افراد در نیمه اول سال نیازمند نبوده اند؟ آیا تیرداختن مابه تفاوت مستمری ۵ ماه ابتدای امسال برای دولت غنیمت محسوب می شود؟ یا دولت در ۵ ماه اول سال خود به این مبالغ نیازمندتر بوده است؟

دولت در تعیین مبلغ مستمری مددجویان خودش را به خواب زده و عاقلانه بر هزینه زندگی آنان چشم می بندد و با این گروه را مستحق چیزی و شروط و چانه زنی بر سر کمترین افزایش برای مستمری مددجویانی است که با انواع معلولیت، بیماری و دردمندی درگیرند، افرادی از کارافتاده، فاقد درآمد، بی سرپرست و بی پناه که سفره هزاران نفرشان شاید به گرد هزینه های یک هفته کاری مجلس هم نرسد!

پس با نگاهی اجمالی به هزینه های هر ساعت کاری مجلس، آیا اصلا ارسال این لایحه با این ارقام به مجلس اقدام درستی بود؟ آیا هزینه وقت و زمانی که مجلس روی بررسی این بخش از لایحه خواهد گذاشت از جمع هزینه چندین ماه مستمری کل این جامعه مظلوم بیشتر نیست؟ اگر دولت، دولت عقلا باشد بهتر این نیست که کمر به برداشتن دهک های پایین بیندازد؟ آیا وجود افشار نیازمند به به ناچیزترین رقم ها و تعیین همین

مجلس پیشنهاد دولت مبنی بر افزایش ۱۰ درصدی مستمری مددجویان نهادهای حمایتی را به دو برابر افزایش داد. مطابق بند پنجم لایحه متناسب سازی حقوق کارکنان دولت و بازنشستگان، مقرر بود مستمری مددجویان کمیته امداد و بهزیستی به میزان ۱۰ درصد و مستمری مددجویان همین دو نهاد که در ۳ دهک پایین درآمدی قرار دارند ۱۵ درصد افزایش یابد. این میزان افزایش در جلسه علنی یکشنبه مجلس مورد موافقت قرار نگرفت و برای برخی اصلاحات از جمله افزایش ۳۰ درصدی مستمری مددجویان نهادهای حمایتی به کمیسیون مربوطه بازگردانده شد.

این اقدام معانی متفاوتی دارد، نخست آنکه دولت پیشنهاد افزایش ۱۰ تا ۱۵ درصدی مستمری مددجویان را در حالی داد که اصل آن برای خانواده های یک نفره ۴۲۰، ۶۰۰، ۶۹۰، ۶۹۰، یک میلیون و ۲۴۲ و یک میلیون و ۸۴۰، چهار نفره یک میلیون و ۸۰ و پنج نفره یک میلیون و ۳۲۰ هزار تومان است و در صورت موافقت مجلس با افزایش ۱۰ درصدی این به ترتیب به ۹۲۴، ۶۶۰، ۴۶۲، یک میلیون و ۱۸۸ و یک میلیون و ۴۵۲ هزار تومان می رسد. در حالی که در ۱۵ درصدی برای سه دهک پایین درآمدی به مبلغ ۶۹۰، ۶۹۰، یک میلیون و ۲۴۲ و یک میلیون و ۵۱۸ هزار تومان افزایش می یابد.

همانطور که از صورت ارقام برمی آید پیشنهاد دولت برای افزایش مستمری ها، ناچیزتر از آن بود که به حساب بیاید، به گونه ای که مجلس که معمولاً بر سر لوائح دولت چانه زنی می کند از تصویب آن شرمند شده و میزان افزایش را به دو برابر رقم پیشنهادی دولت افزایش داد. این اتفاق نشان می دهد که دولت در رسیدگی به گروه های آسیب پذیر علیرغم وعده های داده شده اش نه تنها دلسوز مددجویان نیست بلکه ارقام افزایش مستمری را بدون مطالعه و از روی رفیع تکلیف اعلام کرده و خواهان کاهش فقر و فشار از این گروه ها هم نیست. پس این لایحه را نمی توان به منزله توجه و دستگیری دولت از مددجویان دانست.

در واقع دولت باید در قامت مدافع افشار فقیر، ارقامی را برای مستمری آنان پیشنهاد می داد که عزتمندی فقرا را در بر داشته باشد و مجلس روی جزئیات آن چانه زنی می کرد، اما این بار آش بی مسئولیتی دولت در قبال مددجویان نهادهای حمایتی به ویژه معلولان - که در ایام انتخابات بسیاری از شانه های نحیف آنها بالا رفتند - انقدر شور بود که جای دولت و مجلس را عوض کرد!

دولت با اندکی افزایش صدقه، رفیع تکلیف کرد و مجلس پیشنهادی دولتی را به دو برابر افزایش داد! اگر پاسخ دولت به این اقدام خود، سکری بوده و خالی بودن خزانه مملکت باشد می توان دلیل آورد که مجلس در وقوف به این مشکل قطعاً از دولت آگاه تر است. اما چرا دولت آن هم در شرایط اقتصادی فعلی، مستمری مددجویان را فقط ۱۵ درصد افزایش داد؟ شاید علت این اقدام را بتوان در عدم اطلاع کافی دولت از وضعیت مددجویان و به خصوص افراد دارای معلولیت خلاصه کرد، اما

یادداشت

طرح ۲۰۸ نماینده و حقوق بازنشستگان

سیدمجتبی ساداتی*

مات و متعجب؛ مگر می شود ۷۰ درصد نمایندگان مجلس قادر به طرح یک موضوع در مجلس نباشند؟ و به نوعی نسبت به صداقت نمایندگان دچار تردید شدند. اکنون لایحه پیشنهادی دولت جدید در دستور کار مجلس است و قید دوفوریت آن نیز تصویب شده اما لایحه پیشنهادی نه نسبتی با عدالت دارد و نه نسبتی با تورم افسار گسیخته. قابل توجه اکثریت قاطع نمایندگان مجلس؛ بر گه امتحان مقابل شمامت همگان می دانند که صحن مجلس در قبضه نمایندگان است و بازنشستگان کشوری و لشکری امیدوارند عیار صداقت نمایندگان را بازمین باشند.

* معلم بازنشسته

یادداشت

سیاست انتزاع و دولت منتزع

امیر دبیری مهر

به شدت مخالف هستند و آنها را دام بیگانگان می دانند. و نکته مهم و انتهایی اینکه دولت های منتزع همواره در بحران بسر می برند و در مواجهه با مسائل غافلگیر می شوند و از آنجا که با علوم انسانی بیگانه اند و دانشمندان مستقل و صریح را بر نمی تابند و در حاشیه قرار می دهند و در محاصره افراد متعلق و سودجو هستند نمی توانند آینده و تحولات را درست پیش بینی کنند و هر وقت دچار مشکلی می شوند به موضوع نگاه امنیتی هستند و واکنش های انفعالی و تشدید کننده نشان می دهند.

راه برون رفت دولت های منتزع از سیاست انتزاع آشتی با علوم انسانی ویژه علوم سیاسی و روابط بین الملل است. نشانه و مصداق آن نیز وجود رابطه مستقیم بین واقع گرایی دولت ها و رونق علوم انسانی در کشورهای پیشرفته و توسعه یافته است...

البته دولت هایی که دغدغه توسعه ندارند بیشتر از هر سیاسی از سیاست انتزاع تبعیت می کنند.

منبع: خبر آنلاین

در آذرماه سال ۹۹ تعداد ۲۰۸ تن از نمایندگان مجلس یازدهم طرحی را تقدیم هیات رئیسه مجلس نمودند مبنی بر اینکه طبق ماده ۳۰ قانون برنامه ششم توسعه، هرگونه افزایش حقوق که برای حقوق بگیران شغالی کشوری و لشکری دولت عملیاتی و اجرایی می شود، معادل ۹۰ درصد ناخالص آن برای بازنشستگان نیز محاسبه و پرداخت گردد. این اقدام موجی از مسرت و امیدواری در بازنشستگان ایجاد کرد. دولت دوازدهم نیز در تاریخ ۶ تیرماه ۱۴۰۰ لایحه ای به منظور قانونمند کردن همسازی حقوق بازنشستگان به مجلس تقدیم نمود. بعداً خبر آمد که تعداد ۱۰۶ تن از نمایندگان مجلس

دکتر ابوالفضل دلاوری استاد علوم سیاسی درباره برخی دولت ها مفهومی را بکار می برد که خیلی جالب است. او می گوید گونه ای از دولت وجود دارد به نام دولت منتزع که سیاست اصلی آن هم انتزاع است. این عبارت را وام می گیرم تا خوانش خودم را از این گونه دولت بیان کنم. بدین معنا که این گونه از دولت هم در عرصه داخلی با جامعه و مردم دچار شکاف و فاصله عمیق و مشهود می شود. جامعه و تحولات اجتماعی را نمی فهمد و این وضعیت انقدر استمرار می یابد که در مرحله ای دیگر توان فهم جامعه را هم از دست می دهد و حتی اگر بخواید هم ممکن نیست. این وضعیت گاهی انقدر حاد می شود که موضع گیری های مقامات دولتی مورد تمسخر مردم قرار می گیرد زیرا با واقعیات فاصله دارد زیرا مقامات در جهان خود ساخته خود زندگی می کنند و هر آنچه با تصورات آنها سازگار نیست را غیر واقعی می پندارند و از این غافل هستند که آن ها هستند در جهان متوهمانه زیست می کنند. ظهور عینی این گونه از دولت ها در شکل گیری ارزش های رسمی و غیر رسمی و دوزیستی شدن آدمها قابل مشاهده است. در

پایگاه خبری مردم سالاری آنلاین

www.mardomsalari.ir

روزنامه مردم سالاری

www.mardomsalari.ir/newspaper